

Universiteit
Leiden
The Netherlands

The Anthropomorphic Hegemony of Subjectivity: Critical Reflections on Law and the Question of the Animal

Villiers, J. de

Citation

Villiers, J. de. (2019, December 16). *The Anthropomorphic Hegemony of Subjectivity: Critical Reflections on Law and the Question of the Animal*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/82072>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/82072>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/82072> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Villiers, J. de

Title: The Anthropomorphic Hegemony of Subjectivity: Critical Reflections on Law and the Question of the Animal

Issue Date: 2019-12-16

SAMENVATTING (Summary in Dutch)

De Anthropomorfische Hegemonie van Subjectiviteit: Kritische Reflecties op Recht en de Kwestie van het Dier

Dit project denkt een ethiek van verschil en singulariteit die een verplaatsing van anthropocentrisme kan bewerkstelligen, en radicale verandering in de manier waarop we relationaliteit over de grenzen van de soorten heen begrijpen en benaderen. Mijn beschouwingen vinden plaats tegen de achtergrond van de problematiek van het (re)presenteren van dieren in de modellen van morele filosofie en recht die gecentreerd zijn rond het subject, en ik stel de gangbare manieren ter discussie waarop theoretici deze modellen hebben gebruikt om verandering tot stand te brengen in de manier waarop we dieren behandelen. Wetenschappers en activisten die zich bezighouden met de bevrijding van dieren hebben vooral geprobeerd om de slechte toestand van dieren te benaderen vanuit de theoretische kaders van juridische rechten, een op belangen gebaseerde gelijkheid en een discours van identiteit, kaders die de manieren waarop dieren in essentie lijken op mensen waar het gaat om ethisch relevante kwaliteiten of kenmerken op de voorgrond zetten. Door een kritische reflectie op Emmanuel Levinas' formulering van het ethische breng ik een alternatief begrip van mens-dierrelaties naar voren dat is gebaseerd op de radicale singulariteit of het verschil van individuele wezens.

In navolging van Jacques Derrida en Drucilla Cornell deconstrueer ik de dominante modellen van dierenrechten, door bloot te leggen hoe anthropocentrisme een rode draad is in de westerse metafysische traditie, en door te laten zien hoe de constructie van subjectiviteit die is geboren uit die traditie bepaalde ethische mogelijkheden afsluit of beperkt. Ik situeer het functioneren van de mens/diertegenstelling in relatie tot het subject-woorden

van de mens, en ik betoog dat pogingen om dieren te assimileren tot het model van (juridische) subjectiviteit het mensbeeld dat ter discussie gesteld wordt paradoxaal genoeg juist consolideren. In lijn met veel wetenschappelijke werken in de posthumanistische traditie neem ook ik de metafysica van de subjectiviteit dus als kritisch vertrekpunt van mijn project. Ik probeer specifiek om de anthropomorfische hegemonie van subjectiviteit te illustreren - met deze term bedoel ik de stilzwijgende anthropocentrische contouren van de constructie van subjectiviteit die bij het bepalen van het Zijn en de ethische waarde van dieren menselijkheid als maatstaf nemen - en de implicaties voor discoursen en instituties die deze constructie tevoorschijn roepen.

Mijn uiteindelijke focus is een onderzoek naar de relatie van het recht tot de onderwerping van dieren, niet alleen als iets dat het offeren van dieren faciliteert, maar ook als iets dat de bevrijding van dieren mogelijk zou kunnen maken, tegen de werkzame kracht van het anthropocentrisme dat is ingebed in de vezels van het recht. Ik stel vast dat het recht de ondergeschikte status van dieren fundeert en in stand houdt, en ik illustreer een essentiële overeenstemming tussen het recht en wat een anthropocentrische cultuur zou kunnen worden genoemd. Daarom stel ik voor dat de kritische focus van dierenethici zou moeten liggen op het recht en op het juridische discours als symptoom van anthropocentrische macht, in plaats van op het hervormen van het recht. Ook pleit ik voor voortdurende aandacht voor de onderliggende metafysische steun voor dierenrechten op conceptueel niveau, in plaats van een pragmatisch gebruik van het recht als instrument voor onmiddellijke oplossingen. Deze studie besluit met enkele gedachten over manieren waarop literatuur nieuwe mogelijkheden en risico's voor het denken zou kunnen openen in relatie tot de vraag van het dier (in het recht). Ik onderzoek het vermogen van literatuur om de autoriteit van traditionele filosofische en juridische discoursen te problematiseren, en om sommige van de theoretische en ethische beperkingen die deze discoursen stellen te omzeilen. Mijn primaire doel is om, door de constructie(s) van het recht te ontwrichten of van hun centrale plek te halen, een kritische ruimte te openen waarin een alternatief denken van relatie zich zou kunnen ontwikkelen.